

Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

► **B** **DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2009/110/WE**
z dnia 16 września 2009 r.

w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Dz.U. L 267 z 10.10.2009, s. 7)

zmieniona przez:

Dziennik Urzędowy

	nr	strona	data
► <u>M1</u> Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r.	L 337	35	23.12.2015

sprostowana przez:

► **C1** Sprostowanie, Dz.U. L 344 z 29.11.2014, s. 29 (2009/110/WE)

▼B**DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
2009/110/WE**

z dnia 16 września 2009 r.

w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

TYTUŁ I

ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

*Artykuł 1***Przedmiot i zakres**

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia zasady dotyczące prowadzenia działalności polegającej na emisji pieniądza elektronicznego, w którym to celu państwa członkowskie uznają następujące kategorie emitentów pieniądza elektronicznego:

- a) instytucje kredytowe określone w art. 4 pkt 1 dyrektywy 2006/48/WE, w tym, zgodnie z prawem krajowym, ich oddział w rozumieniu art. 4 pkt 3 tej dyrektywy, jeżeli oddział ten znajduje się na terytorium Wspólnoty, a jego siedziba główna znajduje się poza Wspólnotą, zgodnie z art. 38 tej dyrektywy;
- b) instytucje pieniądza elektronicznego określone w art. 2 pkt 1 niniejszej dyrektywy, w tym, zgodnie z art. 8 niniejszej dyrektywy i z prawem krajowym, ich oddział, w przypadku gdy taki oddział znajduje się na terytorium Wspólnoty, a jego siedziba główna znajduje się poza Wspólnotą;
- c) instytucje świadczące zyro pocztowe, które są uprawnione do emisji pieniądza elektronicznego zgodnie z prawem krajowym;
- d) Europejski Bank Centralny i krajowe banki centralne, jeżeli nie działają one w charakterze władz monetarnych lub innych organów publicznych;

▼C1

- e) państwa członkowskie albo ich organy regionalne lub lokalne, jeżeli działają one w charakterze organów publicznych.

▼B

2. W tytule II niniejszej dyrektywy określono zasady odnoszące się do podejmowania i prowadzenia działalności oraz do nadzoru ostrożnościowego nad działalnością instytucji pieniądza elektronicznego.

3. Państwa członkowskie mogą odstąpić od stosowania wszystkich lub niektórych przepisów tytułu II niniejszej dyrektywy wobec instytucji, o których mowa w art. 2 dyrektywy 2006/48/WE, z wyjątkiem instytucji, o których mowa w tiret pierwszym i drugim tego artykułu.

4. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do wartości pieniężnej przechowywanej przy użyciu instrumentów objętych wyłączeniem, określonych w art. 3 lit. k) dyrektywy 2007/64/WE.

5. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do wartości pieniężnej wykorzystywanej do dokonywania transakcji płatniczych objętych wyłączeniem, określonych w art. 3 lit. l) dyrektywy 2007/64/WE.

▼B*Artykuł 2***Definicje**

Na użytek niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- 1) „instytucja pieniądza elektronicznego” oznacza osobę prawną, której udzielono zezwolenia na emisję pieniądza elektronicznego na podstawie tytułu II;
- 2) „pieniądz elektroniczny” oznacza wartość pieniężną przechowywaną elektronicznie, w tym magnetycznie, stanowiącą prawo do rozszczenia wobec emitenta, która jest emitowana w zamian za środki pieniężne w celu dokonywania transakcji płatniczych określonych w art. 4 pkt 5 dyrektywy 2007/64/WE i akceptowana przez osoby fizyczne lub prawne inne niż emitent pieniądza elektronicznego;
- 3) „emitent pieniądza elektronicznego” oznacza podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1, instytucje korzystające ze zwolnienia zgodnie z art. 1 ust. 3 oraz osoby prawne korzystające ze zwolnienia zgodnie z art. 9;
- 4) „średnia wartość pieniądza elektronicznego pozostającego w obiegu” oznacza średnią wartość całkowitej kwoty zobowiązań finansowych związanych z pieniądzem elektronicznym emitowanym na koniec każdego dnia kalendarzowego w ciągu poprzednich sześciu miesięcy kalendarzowych, obliczaną na pierwszy dzień kalendarzowy każdego miesiąca kalendarzowego i stosowaną do tego miesiąca kalendarzowego.

TYTUŁ II

**WYMOGI DOTYCZĄCE PODEJMOWANIA I PROWADZENIA
DZIAŁALNOŚCI PRZEZ INSTYTUCJE PIENIĄDZA ELEKTRO-
NICZNEGO ORAZ NADZORU OSTROŻNOŚCIOWEGO NAD TĄ
DZIAŁALNOŚCIĄ**

*Artykuł 3***Ogólne zasady ostrożnościowe****▼M1**

1. Bez uszczerbku dla niniejszej dyrektywy, art. 5, art. 11–17, art. 19 ust. 5 i 6 oraz art. 20–31 dyrektywy (UE) 2015/2366 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾, łącznie z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 15 ust. 4, art. 28 ust. 5 i art. 29 ust. 7 tej dyrektywy, stosują się odpowiednio do instytucji pieniądza elektronicznego.

▼B

2. Instytucje pieniądza elektronicznego z wyprzedzeniem informują właściwe organy o wszelkich istotnych zmianach odnoszących się do środków przyjmowanych w celu ochrony środków pieniężnych otrzymywanych w zamian za wyemitowany pieniądz elektroniczny.
3. Każda osoba fizyczna lub prawna, która podjęła decyzję o nabyciu lub zbyciu, bezpośrednio lub pośrednio, znacznego pakietu akcji, w rozumieniu art. 4 pkt 11 dyrektywy 2006/48/WE, instytucji pieniądza elektronicznego lub też o dalszym zwiększeniu lub zmniejszeniu, bezpośrednio lub pośrednio, takiego znacznego pakietu akcji, wskutek

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35).

▼B

czego proporcja kapitału lub praw głosu osiągnęłaby, przekroczyła lub spadła poniżej 20 %, 30 % lub 50 % lub wskutek czego dana instytucja pieniądza elektronicznego stałaby się lub przestałaby być podmiotem zależnym danej osoby fizycznej lub prawnej, informuje właściwe organy o swoim zamiarze przed takim nabyciem, zbyciem, zwiększeniem lub zmniejszeniem.

Proponowany nabywca przekazuje właściwemu organowi informacje o wielkości pakietu, który zamierza nabyć, oraz odpowiednie informacje, o których mowa w art. 19a ust. 4 dyrektywy 2006/48/WE.

W przypadku gdy wpływ wywierany przez osoby, o których mowa w akapicie drugim, może okazać się niekorzystny z punktu widzenia ostrożnego i rzetelnego zarządzania daną instytucją, właściwe organy wyrażają sprzeciw lub podejmują inne odpowiednie środki w celu doprowadzenia do ustania tej sytuacji. Środki takie mogą obejmować nakazy, kary nakładane na członków kierownictwa lub zarządu lub na zawieszeniu korzystania z praw głosu wynikających z liczby akcji posiadanych przez akcjonariuszy lub danych członków.

Podobne środki mają zastosowanie do osób fizycznych lub prawnych, które nie dopełnią określonego w niniejszym ustępie obowiązku wcześniejszego przekazania informacji.

Jeżeli pomimo sprzeciwu właściwych organów dochodzi do nabycia pakietu akcji, właściwe organy, niezależnie od wszelkich innych kar, które mają być zastosowane, przewidują zawieszenie praw głosu nabywcy, nieważność głosów oddanych, lub też możliwość unieważnienia tych głosów.

Państwa członkowskie mogą, całkowicie lub częściowo, zwolnić z obowiązków na mocy niniejszego ustępu w odniesieniu do instytucji pieniądza elektronicznego, które prowadzą co najmniej jeden z rodzajów działalności wymienionych w art. 6 ust. 1 lit. e), lub zezwolić swoim właściwym organom na odstąpienie od stosowania części lub całości tych obowiązków.

▼M1

4. Państwa członkowskie zezwalają instytucjom pieniądza elektronicznego na dystrybucję i wykup pieniądza elektronicznego za pośrednictwem osób fizycznych lub prawnych działających w ich imieniu. W przypadku gdy instytucja pieniądza elektronicznego prowadzi dystrybucję pieniądza elektronicznego w innym państwie członkowskim przy udziale takiej osoby fizycznej lub prawnej, do takich instytucji pieniądza elektronicznego stosuje się odpowiednio art. 27–31, z wyjątkiem art. 29 ust. 4 i 5 dyrektywy (UE) 2015/2366, łącznie z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 28 ust. 5 i art. 29 ust. 7 tej dyrektywy.

5. Niezależnie od ust. 4 niniejszego artykułu, instytucje pieniądza elektronicznego nie mogą emitować pieniądza elektronicznego za pośrednictwem agentów. Instytucjom pieniądza elektronicznego zezwala się na świadczenie usług płatniczych, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. a) niniejszej dyrektywy, za pośrednictwem agentów na warunkach określonych w art. 19 dyrektywy (UE) 2015/2366.

▼B*Artykuł 4***Kapitał założycielski**

Państwa członkowskie wymagają od instytucji pieniądza elektronicznego posiadania, w czasie wydawania zezwolenia, kapitału założycielskiego, na który składają się pozycje określone w art. 57 lit. a) i b) dyrektywy 2006/48/WE, wynoszącego nie mniej niż 350 000 EUR.

Artykuł 5

Fundusze własne

1. Fundusze własne instytucji pieniądza elektronicznego, określone w art. 57–61, 63, 64 i 66 dyrektywy 2006/48/WE, nie mogą być niższe od wyższej z kwot wymaganych zgodnie z ust. 2–5 niniejszego artykułu lub art. 4 niniejszej dyrektywy.

2. W odniesieniu do działalności, o której mowa w art. 6 ust. 1 lit. a), niezwiązanej z emisją pieniądza elektronicznego, wymagane fundusze własne instytucji pieniądza elektronicznego oblicza się zgodnie z jedną z trzech metod (A, B lub C) określonych w art. 8 ust. 1 i 2 dyrektywy 2007/64/WE. Odpowiednią metodę określają właściwe organy zgodnie z przepisami krajowymi.

W odniesieniu do działalności polegającej na emisji pieniądza elektronicznego wymagane fundusze własne instytucji pieniądza elektronicznego oblicza się zgodnie z metodą D określoną w ust. 3.

Instytucje pieniądza elektronicznego zawsze dysponują funduszami własnymi co najmniej równymi sumie wymogów, o których mowa w ust. 1 i 2.

3. Metoda D: Fundusze własne instytucji pieniądza elektronicznego na cele działalności polegającej na emisji pieniądza elektronicznego są równe co najmniej 2 % średniej wartości pieniądza elektronicznego pozostającego w obiegu.

4. W przypadku gdy instytucja pieniądza elektronicznego prowadzi jakiegokolwiek rodzaju działalność, o której mowa w art. 6 ust. 1 lit. a), niezwiązaną z emisją pieniądza elektronicznego, lub którykolwiek z rodzajów działalności, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. b)–e), a kwota pieniądza elektronicznego pozostającego w obiegu nie jest wcześniej znana, właściwe organy zezwalają tej instytucji pieniądza elektronicznego na obliczenie jej wymaganych funduszy własnych na podstawie reprezentatywnej części przeznaczonej na emisję pieniądza elektronicznego, pod warunkiem że taka reprezentatywna część może zostać rozsądnie oszacowana na podstawie danych historycznych i w sposób satysfakcjonujący właściwe organy. W przypadku gdy instytucja pieniądza elektronicznego nie prowadzi działalności dostatecznie długo, jej wymagane fundusze własne obliczane są na podstawie przewidywanej wartości pieniądza elektronicznego pozostającego w obiegu, wykazanej w planie biznesowym tej instytucji, z zastrzeżeniem wszelkich dostosowań tego planu wymaganych przez właściwe organy.

5. Na podstawie oceny procesów zarządzania ryzykiem, bazy danych związanych z ryzykiem strat i mechanizmów kontroli wewnętrznej instytucji pieniądza elektronicznego, właściwe organy mogą wymagać od instytucji pieniądza elektronicznego posiadania kwoty funduszy własnych do 20 % wyższej od kwoty, która byłaby wynikiem zastosowania odpowiedniej metody zgodnie z ust. 2, lub pozwolić instytucji pieniądza elektronicznego na posiadanie kwoty funduszy własnych do 20 % niższej od kwoty, która byłaby wynikiem zastosowania odpowiedniej metody zgodnie z ust. 2.

6. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu przeciwdziałania wielokrotnemu zaliczaniu tych samych elementów do funduszy własnych:

▼B

- a) w przypadku gdy instytucja pieniądza elektronicznego należy do tej samej grupy co inna instytucja pieniądza elektronicznego, instytucja kredytowa, instytucja płatnicza, przedsiębiorstwo inwestycyjne, spółka zarządzająca aktywami lub zakład ubezpieczeń bądź reasekuracji;
- b) w przypadku gdy instytucja pieniądza elektronicznego prowadzi rodzaje działalności inne niż emisja pieniądza elektronicznego.

7. W przypadku gdy spełnione są warunki określone w art. 69 dyrektywy 2006/48/WE, państwa członkowskie lub ich właściwe organy mogą postanowić o niestosowaniu ust. 2 i 3 niniejszego artykułu wobec instytucji pieniądza elektronicznego objętych skonsolidowanym nadzorem dominującej instytucji kredytowej na mocy dyrektywy 2006/48/WE.

*Artykuł 6***Rodzaje działalności**

1. Oprócz emisji pieniądza elektronicznego, instytucje pieniądza elektronicznego uprawnione są do prowadzenia następujących rodzajów działalności:

- a) świadczenia usług płatniczych wymienionych w załączniku do dyrektywy 2007/64/WE;
- b) udzielania kredytów związanych z usługami płatniczymi, o których mowa w pkt 4, 5 lub 7 załącznika do dyrektywy 2007/64/WE, w przypadku gdy spełnione są warunki określone w art. 16 ust. 3 i 5 tej dyrektywy;
- c) świadczenia usług operacyjnych i ściśle powiązanych usług dodatkowych w odniesieniu do emitowania pieniądza elektronicznego lub świadczenia usług płatniczych, o których mowa w lit. a);
- d) prowadzenie systemów płatności określonych w art. 4 pkt 6 dyrektywy 2007/64/WE, bez uszczerbku dla art. 28 tej dyrektywy;
- e) działalności gospodarczej innej niż emisja pieniądza elektronicznego, z uwzględnieniem mającego zastosowanie prawa wspólnotowego i krajowego.

Kredytu, o którym mowa w ust. 1 lit. b), nie udziela się ze środków otrzymanych w zamian za pieniądź elektroniczny i przechowywanych zgodnie z art. 7 ust. 1.

2. Instytucje pieniądza elektronicznego nie przyjmują od ludności depozytów lub innych środków podlegających zwrotowi w rozumieniu art. 5 dyrektywy 2006/48/WE.

3. Wszelkie środki otrzymywane przez instytucje pieniądza elektronicznego od posiadacza pieniądza elektronicznego są niezwłocznie wymieniane na pieniądź elektroniczny. Takie środki nie stanowią depozytu ani innych podlegających zwrotowi środków otrzymywanych od ludności w rozumieniu art. 5 dyrektywy 2006/48/WE.

4. Artykuł 16 ust. 2 i 4 dyrektywy 2007/64/WE ma zastosowanie do środków pieniężnych otrzymywanych na działalności, o których mowa w ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu, niezwiązanych z działalnością polegającą na emisji pieniądza elektronicznego.

Artykuł 7

Wymogi ochronne

1. Państwa członkowskie wymagają od instytucji pieniądza elektronicznego ochrony środków pieniężnych otrzymanych w zamian za wyemitowany pieniądz elektroniczny, zgodnie z art. 9 ust. 1 i 2 dyrektywy 2007/64/WE. Środki pieniężne otrzymane w formie płatności przez instrument płatniczy nie muszą być chronione do chwili, gdy zostaną zapisane na dobro rachunku płatniczego instytucji pieniądza elektronicznego lub w inny sposób udostępnione instytucji pieniądza elektronicznego zgodnie z wymogami dotyczącymi czasu wykonania określonymi w dyrektywie 2007/64/WE, w stosownych przypadkach. W każdym przypadku takie środki pieniężne zostają objęte ochroną nie później niż w terminie pięciu dni roboczych, określonych w art. 4 pkt 27 tej dyrektywy, po emisji pieniądza elektronicznego.

2. Na użytek ust. 1 bezpieczne, obciążone niskim ryzykiem aktywa są pozycjami aktywów należącymi do jednej z kategorii określonych w tabeli 1 w pkt 14 załącznika I do dyrektywy 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej przedsiębiorstw inwestycyjnych i instytucji kredytowych⁽¹⁾, w przypadku których narzut kapitałowy z tytułu ryzyka szczególnego nie przekracza 1,6 %, jednak z wyłączeniem innych pozycji o obniżonym ryzyku określonych w pkt 15 tego załącznika.

Na użytek ust. 1 bezpieczne, obciążone niskim ryzykiem aktywa są również jednostkami uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) inwestujących wyłącznie w aktywa wymienione w akapicie pierwszym.

W wyjątkowych okolicznościach i przy odpowiednim uzasadnieniu właściwe organy mogą, na podstawie oceny bezpieczeństwa, okresu zapadalności, wartości lub innych czynników ryzyka dotyczących aktywów wymienionych w akapicie pierwszym i drugim, określić, które z tych aktywów nie stanowią bezpiecznych, obciążonych niskim ryzykiem aktywów na użytek ust. 1.

3. Artykuł 9 dyrektywy 2007/64/WE ma zastosowanie do instytucji pieniądza elektronicznego w przypadku działalności, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. a) niniejszej dyrektywy, niezwiązanej z działalnością polegającą na emisji pieniądza elektronicznego.

4. Na użytek ust. 1 i 3, państwa członkowskie lub ich właściwe organy mogą zgodnie z przepisami krajowymi określić metodę wykorzystywaną przez instytucje pieniądza elektronicznego do ochrony środków pieniężnych.

Artykuł 8

Stosunki z państwami trzecimi

1. Państwa członkowskie nie stosują wobec oddziału instytucji pieniądza elektronicznego mającego swoją siedzibę główną poza Wspólnotą, rozpoczynającego lub prowadzącego swoją działalność, przepisów, z których wynika jego uprzywilejowane traktowanie w porównaniu z instytucją pieniądza elektronicznego mającą swoją siedzibę główną we Wspólnocie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 201.

▼B

2. Właściwe organy powiadamiają Komisję o wszystkich zezwoleniach udzielonych oddziałom instytucji pieniądza elektronicznego mających swoją siedzibę główną poza Wspólnotą.

3. Bez uszczerbku dla ust. 1, Wspólnota może zgodzić się, na mocy umów zawartych z co najmniej jednym państwem trzecim, na stosowanie przepisów, które zapewniają oddziałom instytucji pieniądza elektronicznego mających swoją siedzibę główną poza Wspólnotą identyczne traktowanie w całej Wspólnocie.

*Artykuł 9***Wyłączenia fakultatywne**

1. Państwa członkowskie mogą odstąpić od stosowania lub zezwolić swoim właściwym organom na odstąpienie od stosowania całości lub części procedur i warunków określonych w art. 3, 4, 5 i 7 niniejszej dyrektywy, bez uszczerbku dla art. 20, 22, 23 i 24 dyrektywy 2007/64/WE, oraz zezwolić na wpis osób prawnych do rejestru instytucji pieniądza elektronicznego, jeżeli spełnione są oba następujące warunki:

- a) ogół działalności gospodarczej generuje średnią wartość pieniądza elektronicznego pozostającego w obiegu nieprzekraczającą limitu określonego przez państwo członkowskie, jednak w każdym razie nie wyższą niż 5 000 000 EUR; oraz
- b) żadna z osób fizycznych odpowiedzialnych za zarządzanie przedsiębiorstwem lub za jego prowadzenie nie została skazana za przestępstwa związane z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu albo za inne przestępstwa finansowe.

W przypadku gdy instytucja pieniądza elektronicznego prowadzi jakiegokolwiek rodzaju działalność, o której mowa w art. 6 ust. 1 lit. a), niezwiązaną z emisją pieniądza elektronicznego, lub którykolwiek z rodzajów działalności, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. b)–e), a kwota pieniądza elektronicznego pozostającego w obiegu nie jest wcześniej znana, właściwe organy zezwalają tej instytucji pieniądza elektronicznego na stosowanie lit. a) pierwszego akapitu na podstawie reprezentatywnej części przeznaczonej na emisję pieniądza elektronicznego, pod warunkiem że taka reprezentatywna część może zostać rozsądnie oszacowana na podstawie danych historycznych i w sposób satysfakcjonujący właściwe organy. W przypadku gdy instytucja pieniądza elektronicznego nie prowadzi działalności dostatecznie długo, spełnienie tego wymogu jest oceniane na podstawie przewidywanej wartości pieniądza elektronicznego pozostającego w obiegu, wykazanej w planie biznesowym wnioskodawcy, z zastrzeżeniem wszelkich dostosowań tego planu wymaganych przez właściwe organy.

Państwa członkowskie mogą też postanowić, że przyznawanie wyłączeń fakultatywnych zgodnie z niniejszym artykułem będzie uzależnione od dodatkowego wymogu dotyczącego maksymalnej kwoty przechowywanej w instrumencie płatniczym lub na rachunku płatniczym konsumenta służącym przechowywaniu pieniądza elektronicznego.

Osoba prawna zarejestrowana zgodnie z niniejszym ustępem może świadczyć usługi płatnicze niezwiązane z pieniądzem elektronicznym emitowanym zgodnie z niniejszym artykułem, tylko gdy spełnione są warunki określone w art. 26 dyrektywy 2007/64/WE.

▼B

2. Osoba prawna zarejestrowana zgodnie z ust. 1 zobowiązana jest do posiadania siedziby w tym państwie członkowskim, w którym faktycznie prowadzi ona swoją działalność.

3. Osobę prawną zarejestrowaną zgodnie z ust. 1 traktuje się jako instytucję pieniądza elektronicznego. Nie stosuje się jednak do niej art. 10 ust. 9 i art. 25 dyrektywy 2007/64/WE.

4. Państwa członkowskie mogą postanowić, że osoba prawna zarejestrowana zgodnie z ust. 1 może prowadzić tylko niektóre rodzaje działalności spośród wymienionych w art. 6 ust. 1.

5. Osoba prawna, o której mowa w ust. 1:

a) zgłasza właściwym organom każdą zmianę swojej sytuacji istotną ze względu na warunki określone w ust. 1; oraz

b) co najmniej raz do roku, w terminie określonym przez właściwe organy, składa sprawozdanie dotyczące średniej wartości pieniądza elektronicznego pozostającego w obiegu.

6. Państwa członkowskie podejmują niezbędne kroki w celu zapewnienia, aby w przypadkach gdy przestają być spełniane warunki określone w ust. 1, 2 i 4, dana osoba prawna występowała o udzielenie zezwolenia w terminie 30 dni kalendarzowych zgodnie z art. 3. Zgodnie z art. 10 zakazuje się emisji pieniądza elektronicznego każdej takiej osobie, która nie wystąpiła w tym okresie o udzielenie zezwolenia.

7. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy były wystarczająco uprawnione do sprawdzania stałego przestrzegania wymogów określonych w niniejszym artykule.

8. Niniejszego artykułu nie stosuje się w odniesieniu do przepisów dyrektywy 2005/60/WE lub krajowych przepisów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy.

9. W przypadku gdy państwo członkowskie korzysta ze zwolnienia przewidzianego w ust. 1, powiadamia ono odpowiednio Komisję do dnia 30 kwietnia 2011 r. Państwo członkowskie niezwłocznie powiadamia Komisję o wszelkich późniejszych zmianach. Ponadto państwo członkowskie informuje Komisję o liczbie osób prawnych, których to dotyczy, oraz, corocznie, o całkowitej kwocie pieniądza elektronicznego pozostającego w obiegu, wyemitowanego na dzień 31 grudnia każdego roku kalendarzowego, o czym mowa w ust. 1.

TYTUŁ III

EMISJA I MOŻLIWOŚĆ WYKUPU PIENIĄDZA ELEKTRONICZNEGO

Artykuł 10

Zakaz emisji pieniądza elektronicznego

Bez uszczerbku dla art. 18, państwa członkowskie zakazują emisji pieniądza elektronicznego osobom fizycznym lub prawnym, które nie są emitentami pieniądza elektronicznego.

*Artykuł 11***Emisja i możliwość wykupu**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby emitenci pieniądza elektronicznego emitowali pieniądz elektroniczny według wartości nominalnej w chwili otrzymania środków pieniężnych.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby na wniosek posiadacza pieniądza elektronicznego emitenci pieniądza elektronicznego umożliwiali, w każdym czasie i według wartości nominalnej, wykup wartości pieniężnej posiadanego pieniądza elektronicznego.

3. Umowa między emitentem pieniądza elektronicznego a posiadaczem pieniądza elektronicznego jasno i wyraźnie określa warunki wykupu, w tym wszelkie związane z nim koszty, a posiadacz pieniądza elektronicznego jest informowany o tych warunkach przed jakimkolwiek wiążącym zawarciem umowy lub przyjęciem oferty.

4. Wykup może podlegać opłatom jedynie, gdy jest to przewidziane w umowie zgodnie z ust. 3, i tylko w następujących przypadkach:

- a) w przypadku gdy wniosek o wykup jest składany przed wygaśnięciem umowy;
- b) w przypadku gdy w umowie przewidziana jest data jej wygaśnięcia, a posiadacz pieniądza elektronicznego rozwiązuje umowę przed tą datą; lub
- c) w przypadku gdy wniosek o wykup składany jest ponad rok po dacie wygaśnięcia umowy.

Wszelkie takie opłaty są proporcjonalne i współmierne do rzeczywistych kosztów poniesionych przez emitenta pieniądza elektronicznego.

5. W przypadku gdy wniosek o wykup jest składany przed wygaśnięciem umowy, posiadacz pieniądza elektronicznego może zażądać wypłaty pieniądza elektronicznego w całości lub w części.

6. W przypadku gdy wniosek o wypłatę jest składany przez posiadacza pieniądza elektronicznego w okresie do roku po dacie wygaśnięcia umowy:

- a) wypłacie podlega całkowita wartość pieniężna pieniądza elektronicznego;
- b) w przypadku gdy instytucja pieniądza elektronicznego prowadzi jeden lub więcej rodzajów działalności wymienionych w art. 6 ust. 1 lit. e) oraz nie jest wiadomo wcześniej, jaka część środków pieniężnych ma zostać wykorzystana jako pieniądz elektroniczny, wypłacie podlegają wszystkie środki, których żąda posiadacz pieniądza elektronicznego.

7. Niezależnie od ust. 4, 5 i 6, prawa do wykupu przysługujące osobom innym niż konsumenci, przyjmującym pieniądz elektroniczny, podlega ustaleniu umownemu między emitentami pieniądza elektronicznego a tymi osobami.

*Artykuł 12***Zakaz stosowania odsetek**

Państwa członkowskie zakazują oferowania odsetek lub jakichkolwiek innych korzyści związanych z długością okresu, w jakim posiadacz pieniądza elektronicznego posiada pieniądz elektroniczny.

Artykuł 13

Pozasądowe procedury wnoszenia skarg i rozstrzyganie sporów

Bez uszczerbku dla niniejszej dyrektywy, rozdział 5 tytułu IV dyrektywy 2007/64/WE stosuje się odpowiednio do emitentów pieniądza elektronicznego w zakresie ich obowiązków wynikających z niniejszego tytułu.

TYTUŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE I ŚRODKI WYKONAWCZE

Artykuł 14

Środki wykonawcze

1. Komisja może przyjąć środki konieczne do aktualizacji przepisów niniejszej dyrektywy w celu uwzględnienia inflacji lub postępu technologicznego i zmian rynkowych. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 15 ust. 2.

2. Komisja przyjmuje środki w celu zapewnienia spójnego stosowania wyłączeń, o których mowa w art. 1 ust. 4 i 5. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 15 ust. 2.

Artykuł 15

Procedura komitetowa

1. Komisja wspierana jest przez Komitet ds. Płatności ustanowiony zgodnie z art. 85 dyrektywy 2007/64/WE.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1–4 i art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

Artykuł 16

Pełna harmonizacja

1. Bez uszczerbku dla art. 1 ust. 3, art. 3 ust. 3 akapit szósty, art. 5 ust. 7, art. 7 ust. 4, art. 9 i art. 18 ust. 2, oraz w zakresie, w jakim niniejsza dyrektywa przewiduje harmonizację, państwa członkowskie nie utrzymują ani nie wprowadzają przepisów innych niż przepisy określone w niniejszej dyrektywie.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby emitenci pieniądza elektronicznego nie stosowali na niekorzyść posiadaczy pieniądza elektronicznego odstępstw od przepisów krajowych przyjętych w celu wdrożenia niniejszej dyrektywy lub odpowiadających przepisom niniejszej dyrektywy, z wyjątkiem przypadków, gdy taka możliwość została w niej wyraźnie przewidziana.

*Artykuł 17***Przegląd**

Do dnia 1 listopada 2012 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Europejskiemu Bankowi Centralnemu sprawozdanie dotyczące wdrożenia niniejszej dyrektywy oraz jej skutków, w szczególności w zakresie stosowania wymogów ostrożnościowych dla instytucji pieniądza elektronicznego, dołączając w stosownych przypadkach propozycję jej przeglądu.

*Artykuł 18***Przepisy przejściowe**

1. Państwa członkowskie zezwalają instytucjom pieniądza elektronicznego, które podjęły – przed dniem 1 listopada 2012 r. – działalność zgodnie z prawem krajowym transponującym dyrektywę 2000/46/WE w państwie członkowskim, w którym mają swoją siedzibę główną, na kontynuowanie tej działalności w tym państwie członkowskim lub w innym państwie członkowskim zgodnie z ustaleniami dotyczącymi wzajemnego uznawania przewidzianymi w dyrektywie 2000/46/WE, bez wymogu występowania o zezwolenie zgodnie z art. 3 niniejszej dyrektywy lub przestrzegania pozostałych przepisów, które są zawarte lub o których mowa w tytule II niniejszej dyrektywy.

Państwa członkowskie wymagają od takich instytucji pieniądza elektronicznego przekazania właściwym organom wszystkich stosownych informacji w celu umożliwienia tym ostatnim – do dnia 30 października 2011 r. – oceny tego, czy instytucje pieniądza elektronicznego spełniają wymogi określone w niniejszej dyrektywie, a jeżeli nie, jakie środki należy podjąć w celu zapewnienia zgodności, lub czy odpowiednim środkiem jest cofnięcie zezwolenia.

Instytucjom pieniądza elektronicznego spełniającym wymogi udziela się zezwolenia, wpisywane są one do rejestru oraz zobowiązane zostają do spełniania wymogów określonych w tytule II. W przypadku gdy instytucje pieniądza elektronicznego nie spełniają wymogów określonych w niniejszej dyrektywie do dnia 30 października 2011 r., zakazuje się im emitowania pieniądza elektronicznego.

2. Państwa członkowskie mogą przewidzieć automatyczne udzielanie zezwolenia instytucjom pieniądza elektronicznego oraz ich wpis do rejestru przewidzianego w art. 3, jeżeli właściwe organy posiadają już dokumentację potwierdzającą, że dana instytucja pieniądza elektronicznego spełnia wymogi określone w art. 3, 4 i 5. Właściwe organy informują dane instytucje pieniądza elektronicznego przed udzieleniem zezwolenia.

3. Państwa członkowskie zezwalają instytucjom pieniądza elektronicznego, które przed dniem 30 kwietnia 2011 r. podjęły działalność zgodnie z prawem krajowym transponującym art. 8 dyrektywy 2000/46/WE, na kontynuowanie tej działalności na terytorium danego państwa członkowskiego zgodnie z dyrektywą 2000/46/WE do dnia 30 kwietnia 2012 r., bez wymogu występowania o zezwolenie zgodnie z art. 3 niniejszej dyrektywy oraz przestrzegania pozostałych przepisów, które są zawarte lub o których mowa w tytule II niniejszej dyrektywy. Zakazuje się emitowania pieniądza elektronicznego wszystkim instytucjom pieniądza elektronicznego, którym nie udzielono zezwolenia lub wobec których nie zastosowano w tym okresie zwolnienia zgodnie z art. 9 niniejszej dyrektywy.

▼ **M1**

4. Państwa członkowskie zezwalają instytucjom pieniądza elektronicznego, które przed dniem 13 stycznia 2018 r. podjęły działalność zgodnie z niniejszą dyrektywą i dyrektywą 2007/64/WE w państwie członkowskim, w którym znajduje się siedziba ich zarządu, na kontynuowanie tej działalności w tym państwie członkowskim lub w innym państwie członkowskim do dnia 13 lipca 2018 r., bez wymogu ubiegania się o zezwolenie zgodnie z art. 3 niniejszej dyrektywy ani przestrzegania pozostałych wymogów, które są zawarte lub o których mowa w tytule II niniejszej dyrektywy.

Państwa członkowskie wymagają, by instytucje pieniądza elektronicznego, o których mowa w akapicie pierwszym, przekazały właściwym organom wszystkie stosowne informacje w celu umożliwienia właściwym organom, do dnia 13 lipca 2018 r., przeprowadzenie oceny tego, czy te instytucje pieniądza elektronicznego spełniają wymogi określone w tytule II niniejszej dyrektywy, a jeżeli nie, jakie środki trzeba podjąć w celu zapewnienia zgodności, lub czy odpowiednim środkiem jest cofnięcie zezwolenia.

Jeżeli w wyniku oceny przeprowadzonej przez właściwe organy stwierdzone zostanie, że instytucje pieniądza elektronicznego, o których mowa w akapicie pierwszym, spełniają wymogi określone w tytule II, udziela się im zezwolenia i wpisuje do rejestru. W przypadku gdy te instytucje pieniądza elektronicznego nie spełniają wymogów określonych w tytule II do dnia 13 lipca 2018 r., zakazuje się im emisji pieniądza elektronicznego.

▼ **B***Artykuł 19***Zmiany w dyrektywie 2005/60/WE**

W dyrektywie 2005/60/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 ust. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) przedsiębiorstwo inne niż instytucja kredytowa, które prowadzi co najmniej jeden z rodzajów działalności wymienionych w pkt 2–12 i w pkt 14 i 15 załącznika I do dyrektywy 2006/48/WE, w tym działalność kantorów wymiany walut (*bureaux de change*);”;

2) art. 11 ust. 5 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) pieniądza elektronicznego w rozumieniu art. 2 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością (*), w przypadku gdy – jeżeli nie ma możliwości zasilenia – maksymalna kwota przechowywana elektronicznie na nośniku nie przekracza 250 EUR lub w przypadku gdy – jeżeli istnieje możliwość zasilenia – obowiązuje ograniczenie łącznej kwoty transakcji przeprowadzonych w danym roku kalendarzowym do 2 500 EUR, z wyjątkiem przypadków, w których posiadacz pieniądza elektronicznego dokonał na swoje żądanie w tym samym roku kalendarzowym wykupu na kwotę w wysokości 1 000 EUR lub więcej zgodnie z art. 11 dyrektywy 2009/110/WE. W odniesieniu do krajowych transakcji płatniczych, państwa członkowskie lub ich właściwe organy mogą zwiększyć kwotę 250 EUR, o której mowa w niniejszym punkcie, do 500 EUR.

(*) Dz.U. L 267 z 10.10.2009, s. 7.”.

Artykuł 20

Zmiany w dyrektywie 2006/48/WE

W dyrektywie 2006/48/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) »instytucja kredytowa« oznacza przedsiębiorstwo, którego działalność polega na przyjmowaniu depozytów lub innych funduszy podlegających zwrotowi od ludności oraz na przyznawaniu kredytów na swój własny rachunek;”;
 - b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) »instytucja finansowa« oznacza przedsiębiorstwo inne niż instytucja kredytowa, którego podstawową działalnością jest nabywanie pakietów akcji lub wykonywanie jednego lub więcej spośród rodzajów działalności wymienionych w pkt 2–12 i 15 załącznika I;”;
- 2) w załączniku I dodaje się punkt w brzmieniu:

„15) Emisja pieniądza elektronicznego.”.

Artykuł 21

Uchylenie

Dyrektywa 2000/46/WE traci moc ze skutkiem od dnia 30 kwietnia 2011 r., bez uszczerbku dla art. 18 ust. 1 i 3 niniejszej dyrektywy.

Wszelkie odniesienia do uchylonej dyrektywy odczytuje się jako odniesienia do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 22

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmą i publikują, najpóźniej do dnia 30 kwietnia 2011 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji teksty tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 30 kwietnia 2011 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 23

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 24

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.